

Revista de Vidreres
Estiu 2021

Parlem de...
HOMENTATGE A RAMON GARRIGA

Parlem amb...
AINA MARTÍN TEJEDOR

Pàgines centrals
FESTA MAJOR: TOT FENT MEMÒRIA

El Rec Clar 94

Telèfons d'interès

Emergències

Centre d'emergència de Catalunya.....	112
Informació ciutadana.....	012
Mossos d'Esquadra.....	112
Bombers.....	112

Ajuntament

Oficines municipals.....	972.850.025
Fax oficines municipals.....	972.850.050
Polícia Local.....	972.850.000
	670.067.740
Assistent social.....	972.850.170
Llar de jubilats.....	972.850.907
Jutjat de Pau.....	972.058.780
Biblioteca Joan Rigau.....	972.851.285
Centre cívic Francesc Llobet.....	972.850.067
Piscina municipal.....	972.850.027
Pavelló municipal.....	972.058.752
Deixalleria.....	637.759.060

Ensenyament

Llar d'infants Sant Iscle.....	972.850.917
Llar d'infants El Sorrer.....	646.571.809
Col·legi Sant Iscle.....	972.850.103
Preescolar Sant Iscle.....	972.850.836
Col·legi Salvador Espriu.....	972.850.808
IES.....	972.850.711

Sanitat

CAP(Centre d'Assistència Primària).....	972.850.156
Farmàcia Vilardell.....	972.875.009
Farmàcia Biraud.....	972.875.666
Farmàcia Moré.....	972.850.575
Farmàcia Eduard Rico.....	972.851.515

Consell comarcal

Oficines.....	972.842.161
Fax oficines.....	972.840.804
Recaptació.....	972.840.178
Recaptació (oficines Vidreres).....	972.851.094
Protecció animals (Tossa de Mar).....	972.342.030

Transports

SAGALÉS.....	902.130.014
TEISA.....	972.260.196
SARFA.....	972.850.157
Taxi Rafael Vico.....	972.851.139
	609.316.932
RENFE.....	902.240.202

Altres serveis

Funerària (24 h)

La Selva de germans Blanquera i Albarracín	
Telèfon.....	972.850.663/699.460.133

Rectoria.....

ENHER (avaries).....	900.770.077
----------------------	-------------

Comissaria Sta.Coloma de Farners

Telèfon.....	972.181.675 / Fax.....	972.842.201
--------------	------------------------	-------------

Bombers Maçanet Selva.....

Veterinari.....	972.850.114 / 972.858.785
-----------------	---------------------------

Correus i telègrafs.....

Oficina de treball de Salt	
Telèfon.....	972.942.950

Fax.....	972.942.953
----------	-------------

Notaria Vidreres

Telèfon.....	972.875.957 / 72.875.958
--------------	--------------------------

Fax.....	972.875.959
----------	-------------

a/e.....	notariavidreres@notariasilviamartinez.com
----------	---

Normes per a les col·laboracions

Tothom que vulgui pot enviar la seva col·laboració a la revista, sempre i quan l'article en qüestió no superi els 3.300 caràcters, inclosos els espais, el que representa unes 40 línies a cos 12, a El Rec Clar, c/Girona, 3, 17411 Vidreres, o a elrecclar@gmail.com. Una altra norma és que els articles han d'estar signats amb el nom i els cognoms de l'autor i un telèfon o adreça de contacte. En el cas d'entitats o associacions legalment constituïdes poden signar amb la seva denominació oficial. Els articles poden acompanyar-se de fotografies i, en aquest cas, el Consell de Redacció es reserva el dret de publicar-les o no en funció de l'espai disponible. El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb els articles que apareixen firmats.

Farmàcies

Farmàcia Moré

Carrer Catalunya, 48.....	972.850.575
---------------------------	-------------

Farmàcia Vilardell

Carrer de Girona, 37.....	972.875.009
---------------------------	-------------

Farmàcia Biraud

Carrer Josep Pla, 84.....	972.875.666
---------------------------	-------------

Farmàcia Eduard Rico

Carrer Costa Brava, 65.....	972.851.515
-----------------------------	-------------

Farmàcies de guàrdia

Moré	del 18 al 24 de maig
Vilardell	del 25 al 31 de maig
Biraud	del 8 al 14 de juny
Rico	del 15 al 21 de juny
Moré	del 29 al 30 de juny
Moré	del 1 al 5 de juliol
Vilardell	del 6 al 12 de juliol
Biraud	del 20 al 26 de juliol
Rico	del 27 al 31 de juliol
Rico	del 1 al 2 i 15 d'agost
Moré	del 10 al 16 d'agost

Horaris de serveis

Oficines municipals

De dilluns a divendres,
de 8 a 14 h

Biblioteca municipal

Matins de dimarts a divendres de 9.30 a 13.30 h i tardes de dilluns a divendres de 16 a 20 h. Dissabtes de 10 a 13 h

Serveis tècnics

Arquitecte municipal: Josep Ruhí i Serra,
Dilluns i Dimecres de 10h a 14h i Divendres de 12h a 14h.

Arquitecte tècnic: Jordi Llinàs i Joana, de
Dilluns a Divendres de 9h a 14h.

Tècnica Medi Ambient: Caterina Moret Falgàs,
Dilluns, Dimarts i Dimecres de 9h a 14h.

Servei d'Enginyeria: Dijous alternatius de 9h a 14h.

Serveis Socials

De dilluns a divendres de 9 a 14h

Jutjat de Pau

Dilluns i dimecres de 9 a 14 h

Deixalleria

Dimarts i dijous de 9-13h i 15-18h. Dimecres i divendres de 8-15h. Dissabtes de 9-14h.

Recollida de voluminosos

Dimarts: Voluminosos (trastos)

Divendres: Esporga (restes vegetals)

Germans Alum: 937653151 - 615392146

Regidories

Regidor d'Hisenda, Recursos Humans i Governació: Jordi Camps Vicente

Regidora de Benestar Social, Esports i Habitatge: Margarita Solé Ferrer

Regidor d'Urbanisme, Sostenibilitat

Mediambiental i Energètica:

Enric Gual Viñas

Regidor d'Ensenyament, Cultura i Fires,
Serveis i Festes:

Francesc Baltrons Lloveras

Regidora de Sanitat i Igualtat:

Eva Madrenys Biarnés

Regidor de Cooperació Ciutadana, Turisme i Juventut: Gerard Morgado Mateu

Regidor de Sostenibilitat Medi Natural:

Pere Raset i Miquela

Regidor de Reactivació Econòmica, Joventut i Barris i Urbanitzacions:

Lluís Galobart Vilamitjana

SERVEIS	02
EDITORIAL	07
SERVEIS	02
EDITORIAL	03
PARLEM DE...	04
PARLEM AMB...	08
ACTUALITAT	11
ANEM A ESTUDI	16
ESPORTS	18
PÀGINES CENTRALS	19
CURAR-SE EN SALUT	22
FEM UNA QUEIXALADA	23
SORTIDA	24
OPINIÓ	30
PÍNDOLAS DE PSICOLOGIA	32
FENÒMENS METEOROLÒGICS	33
ENTRETENIMENTS	34
EL REC CLAR PEL MÓN	35

CRÈDITS

Edita: Ajuntament de Vidreres

Consell de redacció: Ramon Garriga, Joan Martí, Helena Xirgu, Francesc Aldrich, Josep Caimel, David Amores, Agnès Oliver, Francesc Navarro.

Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Josep Borrell, Assumpció Moré, Júlia Vilardell, Narcís Gascons, Arnau Call, Joaquim Bayé, Damien Biraud, Eduard Rico, Arià Bayé.

Il·lustració de portada: Teresa Carbonell

Impressió: Impremta Pagès

Producció, coordinació periodística, disseny i maquetació i correcció lingüística:

Aida Fuentes
Francesc Ruhí
Gerard Vilaplana

Dipòsit legal . GI-235-98

Diputació de Girona

Per tu, Ramon

El Rec Clar nº 94 surt a la llum orfe, li falta un membre indispensable del consell de redacció: En Ramon Garriga. Des de la seva «oficina» sempre tenia propostes de persones pel Parlem amb, idees de seccions o diferents aspectes a comentar que poguessin ajudar la revista a millorar. És per això que des del consell de redacció s'ha volgut que aquest número sigui una mica especial. A part de les seccions normals, es vol dedicar el Parlem de a en Ramon Garriga, on es fa un recull d'escrits de diverses persones que el coneixien, juntament amb un recull de fotografies i alguna altra sorpresa.

En Ramon no era un vidrerenc més. Era, com alguns el coneixien, el cronista de Vidreres. Coneixedor de tot el que passava al poble, sempre des del seu banc, conversava amb un i altre, fossin nouvinguts o gent de tota la vida. Precisament pel seu caràcter obert i curiós (i tafaner, tot sigui dit), quan veia una persona que no coneixia, de seguida volia saber d'on venia, quant temps feia que s'havia empadronat, etc. I això per la revista anava molt bé. De fet, en Ramon era qui sempre facilitava el número d'habitants de Vidreres, entre d'altres curiositats.

Tot i que amb l'edat cada vegada estava menys present i ja no venia a les reunions des de feia anys, sí que volia saber en què estava treballant el consell de redacció, com havia fet sempre des que s'hi va començar a implicar un cop la revista ja estava engegada. De fet, des dels inicis d'El Rec Clar es va tenir en compte la seva opinió com a bon coneixedor de Vidreres i les seves crítiques i comentaris sempre van ser benvinguts.

Ramon, ens permetrà que trenquem el to objectiu de l'editorial per adreçar-nos a tu directament en aquest últim paràgraf. Has viscut molts moments d'El Rec Clar però no podràs veure un dels més rellevants. T'has quedat a pocs números de viure el centenari de la revista que tant has cuidat, però et prometem que tindrem presents els teus consells en cada un dels números que vindran perquè El Rec Clar no perdi l'essència que tant t'agradava.

El Consell de Redacció

Fe d'errates, Rec Clar 93

A l'anterior número 93, l'autoria de l'article "La immigració occitana a Catalunya en els segles XVI i XVII. El cas de Vidreres." correspon a Josep Formiga i Bosch.

+ REC CLAR

Descarrega't aquí la versió interactiva del **Rec Clar!** Amb continguts extres i més info!

Homenatge a Ramon Garriga

Els amics del Rec Clar

Ramon, des d'El Rec Clar t'haviem dit mil i un cops que havies d'aparèixer al Parlem amb, que precisament tu tenies moltes coses a explicar sobre Vidreres i la seva gent, a més a més de tota la teva vida personal. Però per més que insistíem, mai volies. Deies que hi havia altra gent a qui entrevistar. Doncs bé, mai és tard, així que aquest Parlem de és per tu. Com deia Johnny Hartman a la seva cançó Unforgettable «Never before has someone been more unforgettable in every way and forever more, that's how you'll stay». Això eres tu Ramon, inoblidable, en totes i cada una de les teves facetes. I així seguiràs, inoblidable eternament.

Fotografia de Marta Carreras

En aquest petit homenatge que et fem no podia faltar el jazz, així que aquesta cançó de Billie Holiday és per tu.

I'll be seeing you, Billie Holiday (1944)

I'll be seeing you
In all the old familiar places
That this heart of mine embraces
All day through

In that small cafe
The park across the way
The children's carousel
That chestnut tree, the wishing well

I'll be seeing you
In every lovely summer's day
In every thing that's light and gay
I'll always think of you that way

I'll find you in the morning sun
And when the night is new
I'll be looking at the moon
But I'll be seeing you

Et veuré
en tots els llocs familiars
que el meu cor abraça
tot el dia.

En aquell petit cafè.
Al parc de davant,
En els cavallets dels nens,
Al castanyer, al pou dels desitjos.

Et veuré
En cada bonic dia d'estiu,
En cada cosa que sigui lleugera i alegre,
Sempre pensaré en tu d'aquella manera.

Et trobaré en el sol del matí
I quan la nit és nova.
Estaré mirant la lluna
Però et veuré a tu.

Alumnes de l'Escola de Música de Vidreres tocant Amazing Grace a l'enterrament

A en Ramon

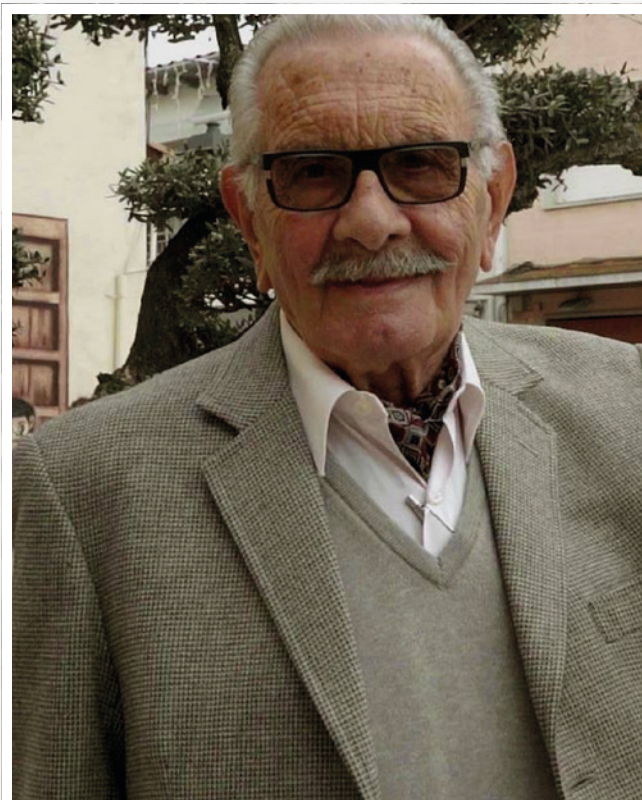
És dissabte, 26 de juny. Són les vuit del matí, hora d'anar a fer algunes compres. Saludo a molts dels que freqüentment voltem a aquesta hora pel poble. No em trobo, com sempre, amb en Ramon Garriga. M'assabento que ahir ens va deixar, d'una manera molt precipitada i natural. Havia fet el seu recorregut matinal, el que feia cada dia.

No podia saber que l'endemà ja no ens veuríem, que no podríem comentar qualsevol de les ocurrències que ens sorgien sovint. Des del govern del primer mandat municipal democràtic, del qual en vas ser un membre destacat, fins a la funció cultural que sempre havies exercit al Casino La Unió. Saps que en moltes ocasions t'he comentat com d'importants i constructives eren les teves intervencions a les assemblees que se celebraven. Mencionant el Casino, quan tu estaves a l'Ajuntament vas ser una peça clau per entendre la necessitat de traspasar-hi diverses activitats que, fins aleshores, havíem organitzat des del Casino La Unió i que, pel seu caire popular i participatiu, havien d'estar organitzades des de l'Ajuntament per a tot el poble.

Entre aquelles ocurrències, potser em volies lliurar algun document sobre la història cultural i social de Vidreres. En tens un bon arxiu. Des dels centres educatius segur que ens sabrien dir quants alumnes t'havien demanat que els assessoressis sobre algun treball relacionat amb Vidreres. T'ho he dit moltes vegades, encara que no oficialment: has estat el "cronista de Vidreres".

Per altra banda, no sé si et quedava fer algun suggeriment a l'alcalde. Sempre ho has fet, tant se te'n donava el color polític. És com si tota la vida haguessis format part del govern municipal, de ple dret i oficiosament. Tampoc em podràs explicar els afers quotidians de Vidreres, qui s'ha empadronat, d'on prové, quin establiment s'ha obert....

Perquè, Ramon, sempre has estat al dia de tots els esdeveniments del poble. Fins i tot, a lo millor, haguéssim tornat a comentar els anys gloriosos que vas viure amb els concerts de Jazz de Dizzy Gillespie, Louis Armstrong i Count Basie a Barcelona, Tete Montoliu a Vidreres i tants d'altres.

Avui t'he acomiadat i acompanyat, conjuntament amb moltes altres persones, cap a aquest nou destí on t'ha encaminat la vida. Ho he fet amb nostàlgia per perdre't, però molt content d'haver estat company teu, d'haver après al teu costat i d'haver compartit moments inoblidables. També avui he estat amb tu recordant Aretha Franklin i altres grans cantants i compositors de jazz, quan uns alumnes de l'Escola Municipal de Música de Vidreres han interpretat "Amazing Grace".

I no serà l'última vegada, perquè quan vagi a concerts o quan als matins passegi per Vidreres, estaré amb tu. Una abraçada!!

Acte d'homenatge a en Ramon Garriga

Vidrerenca i vidrerenques, s'estan fent passos per fer un homenatge a en Ramon Garriga. Està tot just en fase de disseny però ja s'hi ha començat a treballar. Els organitzadors seran l'Ajuntament i persones que el coneixien de prop.

És per això que tots aquells que vulgueu fer-nos arribar suggeriments, aportacions, anècdotes i ajudar a organitzar aquest homenatge, ho podeu fer a la següent adreça: homenatgeramon@gmail.com

Ramon és música, Ramon és jazz, Ramon està

En Ramon fou el precursor del jazz a Vidreres amb la creació del club de jazz i podríem dir de la província de Girona. I compta amb els seus contactes i vivències amb monstres com Lionel Hampton, Louis Armstrong, Tete Montoliu, Peanuts Holland, i molts altres amb qui va conèixer als hotels i camerinos i de quin va veure un estil de viure i de fer, que ens va portar a Vidreres. Va ser un dels impulsors directes de l'escola de música municipal que ara fa 27 anys i que des del principi va recolzar amb els seus consells i la seva presència en tots els actes així com la seva ajuda en tot moment.

EL PIANISTA

Tete Montoliu

RANCESC BALMANYA
contrabaix

en un CONCIERTO EXTRAORDINARIO en el Salón de la Sociedad Casino La Unión, y con la colaboración de **Jimmy Rosell** (trompeta), **Francisco Morán** (batería) y **Alfonso Sandor** (saxo tenor).

NOTA: Este mismo conjunto actuará en el baile de noche del mismo día, en el Entoldado, alternando con la Orquesta Amoga.

Fiesta Mayor

VIDRERAS

AÑO DE 1956

Martes, 4 de septiembre

A LAS 22'30

CLUB DE JAZZ

de esta Villa, se honra en presentar a una de las máximas figuras del Jazz Europeo.

Con la cantante de la radio y televisión cubana

Pilar Morales

Blues trist

Sense en Ramon, Vidreres és una mica menys Vidreres. El poble ha perdut una part de la seva història, una part de la seva personalitat. Perquè la història i la personalitat d'un poble són les seves persones, i en Ramon era un vidrerenc irrepetible.

Pels que érem joves implicats en la vida social i cultural de Vidreres quan ell va ser membre del primer ajuntament democràtic després del franquisme, en Ramon va representar un punt de referència, una figura que sempre ens va entendre i que va despertar la consciència política i cívica (com a ell li agradava dir) de molts de nosaltres. I ens el trobàvem i retrobàvem en múltiples fronts: a la Comissió Cívica Lluís Companys, al Comitè per la Pau i el Desarmament, al Comitè d'Home-natge als Republicans, a la Candidatura per al Progrés, al Rec Clar...

En posar en marxa la revista des de la regidoria de l'Ajuntament, vaig tenir molt clar que al consell de redacció no hi podia faltar en Ramon. Per amistat, confiança i, sobretot, per dues coses: pel seu coneixement enciclopèdic de la gent i la vida quotidiana del poble i pel seu bon criteri.

El Rec Clar, sense ell, hauria sigut diferent i, segur, pitjor. En els primers anys de la revista va coincidir al consell de redacció amb en Pep Collelldemont, exdirector d'El Punt, que era el professional que s'encarregava de les qüestions tècniques de l'edició. Amb ells dos, savis de la vida i conversadors inesgotables, les reunions del consell esdevenien ateneu popular, trobades divertidíssimes, cèl·lula anarcoide i universitat sobre tot l'humà i el diví.

Perquè en Ramon es feia escoltar, li encantava estar en contacte amb la gent, de manera especial amb el jovent, per copsar punts de vista, prendre el pols al món i, sovint, (gent jove, pa tou, deia), per posar en contradicció la feblesa d'unes conviccions que ell apuntalava amb el seu ideari. Això el convertia en un referent. I, a més, en un referent per a moltes generacions de vidrerencs i vidrerencques. En certa manera, és la baula que uneix aquell Vidreres republicà i de la postguerra (perquè en va conèixer vencedors i vençuts) amb l'actualitat (pel seu paper social i polític) i amb el futur (per la llavor que ha deixat entre els joves que han tingut la sort de conèixer-lo).

Ara, però, la plaça ha quedat una mica més buida. Nosaltres també.

Parlem amb: Aina Martín Tejedor

Amb només 21 anys ha jugat amb l'Uni Girona i el HGB Ausarta Barakaldo (Bilbao). La nova temporada la passarà a Castelló, ajudant l'equip a pujar a la Lliga Femenina 1. Sempre amb nous reptes per davant i una gran autoexigència, l'Aina ha tingut molt clar sempre que el bàsquet és la seva vida i farà el que calgui per dedicar-s'hi plenament, sense oblidar els estudis; vol ser fisioterapeuta esportiva.

Jugaves a bàsquet des de petita?

No, vaig començar a fer futbol sala perquè el meu germà, que som bessons, en volia fer. I ens van apuntar a Lloret. Jo m'hi vaig estar un any, estava de portera i em feia una por la pilota! Allò no era lo meu. Amb cinc anys em vaig apuntar al Nou Caulès, i hi vaig estar fins a 1r d'ESO, quan vaig anar cap a Girona.

Com va anar tot el procés?

Primer la PDP (Programa de Perfeccionament), que és com una selecció gironina que t'agafen i veuen joves que destaquen molt en el seu equip, intenten millorar-te individualment. A partir d'aquí, en aquesta mini selecció vaig destacar i em va agafar l'Uni Girona. Hi vaig estar jugant fins a 2n de Batxillerat. L'any següent (2018-2019) vaig pujar al primer equip. Vaig decidir fer un any sabàtic perquè viatjant per Europa no podia estudiar. Marxaves un dimarts, jugaves un dimecres o un dijous i tornaves divendres, per dissabte tornar a viatjar perquè jugaves arreu d'Espanya.

Però només t'hi vas estar una temporada. Què va passar?

Clar, jo tenia 18 anys en aquell moment i aquella temporada el Girona estava molt bé, va guanyar la Lliga i jugava amb estrelles com la Laia Palau, jugadores americanes... i jo no jugava res. Jo només sortia als partits que guanyavem de 40 i lo màxim que jugava eren 10 minuts per partit. Vaig decidir baixar una categoria per poder jugar i així també podia estudiar.

Què vas estudiar?

He acabat un cicle d'esports. Jo vull fer fisioteràpia però amb el bàsquet és molt difícil compaginar-ho. Per més que et diuen que tenen programes per esportistes d'elit, no es pot, i més el perfil de la branca sociosanitària.

Igualment al no estar jugant al primer equip, ha de ser complicat compaginar els dos mons.

Sí, i ara perquè no estic a la màxima categoria sinó és impossible.

Com era el dia a dia amb l'Uni Girona?

Entrenar i entrenar. Jo concretament entrenava més que les del primer equip. Elles feien dues hores al matí i dues hores a la tarda. Jo feia dues hores al matí i quatre a la tarda perquè anava amb el filial, que és

qui em donava els minuts. Entrenava amb les grans de 4 a 6 i de 8.30 a 10 anava al GEIEG. La nostra capitana, la Rosor, sempre ens deia, som com uns bebès. Mengem, juguem, caguem i dormim. Res més. De fet és el dia a dia de qualsevol esportista. Respecte l'entrenament, al matí pots fer l'entreno conjunt (5x5, jugades..) i a la tarda fas el treball de gimnàs individualitzat.

Teníeu un control al darrere del que menjàveu, les hores que dormíeu...?

No, o sigui, t'ho deien però se suposa que cadascú ja és responsable.

Pots viure del bàsquet?

Pots viure al dia a dia, i depèn del nivell al que arribis. No té res a veure amb els nois però si te'n vas a Rússia, Turquia, on hi ha lligues amb més diners, les jugadores més bones cobren 50000€ al mes. Però després vens aquí i la mitjana és de 1000 – 2000€. Si cobres 8000€ o 10000€ ja és molt.

Després de l'Uni Girona on vas anar?

Al País Basc, a Bilbao. Va ser el primer cop que marxava de casa. El meu representant m'ho va trobar.

"El bàsquet m'ha donat dels millors moments que he viscut"

I què tal l'experiència?

Anava a cegues, no coneixia a ningú. Vaig anar a una residència d'esportistes. Érem 15 persones i hi havia surfistes, jugadors de hoquei... Hi havia altres jugadores que anaven a un pis però jo tenint 20 vaig preferir residència, que tampoc ho havia provat mai. La veritat és que ja me n'hi aniria a viure, si no fos pel clima, que no veus el sol. I a nivell d'equip, allà jugava tot el partit. Aquesta temporada he jugat tots els minuts, que és el que buscava. Si vols guanyar confiança, la guanyes jugant.

És diferent la gent a l'hora de veure un partit?

Sí, aquí a Girona som uns sosos. Allà al País Basc van amb bombos, trompetes... a més són uns bruts i es posaven a cridar. I no només allà. A Barcelona la gent hi posa més èmfasi. A Girona som més callats, la gent no anima, li fa vergonya cridar... Però amb això del covid tampoc ho hem pogut veure molt.

Com era jugar un partit sense públic?

Hi ha gent que li ha anat bé. A mi m'agrada sentir la pressió del públic, em motiva. Vam tenir públic les dues primeres jornades i prou.

Però heu jugat tots els partits?

Sí, cada setmana ens feien controls i PCR. De fet, vam estar confinades al principi per un positiu a l'equip.

Com ho vas passar durant el confinament?

Ho vaig passar molt malament. No moure'm em mata. Per sort tenia jardí i corria però res a veure. Després em posava amb la meva germana petita a fer croissants, crepes... i em vaig engreixar 4 o 5 quilos.

I què feies? Et posaves vídeos d'aquests d'exercicis?

Sí, perquè no tenia el coneixement necessari. De fet tampoc tenia material de peses. Em vaig demanar per Amazon gomes d'aquestes elàstiques. Havia d'intentar treballar-ho tot. Feies cardio fent body combat, després abdominals...

I la següent temporada segueixes al País Basc o vas a un altre club?

No, a mi m'hauria agradat però han passat certes coses que t'ho fan replentejar. Si et diuen que et volen renovar però no t'ofereixen res més... I al final me'n vaig a Castelló. Una mica més aprop. Tenen un bon projecte, volen pujar a primera. Allà em posen un pis compartit, com fan tots els equips.

I no t'ha passat pel cap anar a provar altres lligues?

Al primer any em va passar pel cap, però el meu representant em va dir que millor m'esperés. I aquest any hem tingut ofertes de Suïssa, Islàndia, però no m'acabava de convèncer. Em vull esperar una mica més. M'agradaria anar a Itàlia, França, però la lliga francesa, per exemple, és molt exigent i has d'estar molt forta mentalment i a mi encara em falta una mica.

"M'agradaria estar al màxim nivell d'aquí 5 anys"

Clar, això és l'altre tema.

El bàsquet és tot mental. Per molt bona que siguis, si mentalment no estàs bé... Pots tenir temes personals que si no ets forta et poden afectar a l'hora de jugar. Amb l'experiència també ho vas agafant. Jo sóc molt autoexigent amb mi mateixa i si falles un triple t'enfades, poses mala cara...

Gestionar les emocions ha de ser difícil.

El pitjor és la imatge que dones. I les xarxes socials. Ara cada vegada has d'estar més pendent del que penges perquè et segueixen entrenadors, seleccionadors, jugadores... I la gent opina «ui, aquesta surt molt de festa» o «ui, és estiu i no penja res d'entreno». Jo tinc Instagram però no sóc gaire de penjar contingut. Però el meu representant em diu que sóc una figura pública i que he de mostrar el que estic fent.

Helena Xirgu

Parlem amb: Aina Martín Tejedor

Però per ser figura pública has d'ensenyar què fas?

No és una obligació però al final has de vendre la teva imatge, i més si és bàsquet femení. Fer-te veure, que et coneguin.

"El bàsquet és tot mental"

Entrenar tant deu afectar la vida social imagino.

Les meves amigues cada cap de setmana sortien de festa i jo no podia. Sobretot l'època de 16, 17, 18 anys, jo entrenava un divendres, sortia a les 10 i no em venia de gust després anar de festa, i més quan en molts casos tenia partit dissabte. Hi havia gent que sí que ho feia, i bevia i no es cuidava però aquesta gent ja no es volia dedicar al bàsquet professionalment. L'any que vaig estar a l'UniGirona, mira que sóc poc familiar, però vaig arribar un dia a casa i em vaig posar a plorar amb el meu pare, perquè no tenia vida social. Les meves amigues estaven fent el primer any universitari i feien festa els dissabtes i diumenge i jo tenia festa el dijous al matí.

Recordo i sempre recordaré que l'únic dia que no he dit que no anava a un partit va ser per la meua festa dels 18 anys. Jo mai he sigut molt fiestera, però quan vaig fer 18 anys era una època que doblava. Jugava amb el meu equip i ajudava el filial. Per la meua festa d'aniversari ja tenia organitzada una masia. I em van canviar el partit de dia fent-lo coincidir amb la festa. Jo ja havia demanat que canviessin el partit i ells sabien que em necessitaven. En aquell cas va pesar la festa d'aniversari, que eren els meus 18 anys. I allò em va perseguir durant temps, el comentari «tu també et saltes partits», per un sol partit que no vaig anar.

És una mica veure què compensa més.

A mi m'agradava i ja em compensava poder-me dedicar al bàsquet. Però també és molt important tenir el suport del teu entorn. Les meves amigues, per exemple, podrien dir «estem fartes que no quedis amb nosaltres, aquí et quedes». I elles en tot moment han sigut conscients que això és al que em dedico.

Tens algun moment amb el que t'agradaria quedar-te?

Quan vam guanyar la Lliga contra Perfumerias Avenia a Fontajau, pavelló ple, 5000 persones. Jo no vaig jugar res però acabaves de guanyar una lliga amb el públic allà. D'aquest any a Bilbao em quedaria amb tot. Al País Basc es viu super bé, tot i tenir confinament hem pogut veure moltes coses, la gent és molt propera. El bàsquet m'ha donat dels millors moments que he viscut. Quan tens 12 anys per exemple, te'n vas de campionats d'Espanya a Lanzarote, a un hotel amb les teves amigues i companyes.

Vas a jugar però després tornes a l'hotel i vas a la piscina. I pots viatjar per tot Espanya. Ara bé, quan acaba l'etapa de formació, als 18 anys, entres en pànic. Si et vols dedicar a això vas a jugar amb gent de 40 anys.

Com és entrar a jugar a un equip on tu ets la petita?

Tens respecte però també per ser la petita estàs molt protegida i et cuiden. Per exemple, a l'Uni la Laia Palau em va dir «si podria ser la teua mare perfectament», perquè ella tenia 40 anys i jo 18. Va molt bé perquè n'aprens molt.

Com et veus d'aquí 5 o 10 anys?

M'agradaria estar al màxim nivell d'aquí 5 anys, però pels meus mèrits, per haver fet una bona temporada. I quan ja sigui més gran, m'agradaria seguir vinculada al bàsquet i ser fisio d'un equip.

A la selecció catalana hi has jugat?

Sí, quan era infantil, però també hi vaig anar amb les del 99.

L'experiència també està bé. Ho veus molt seriós. Quan vas al campus a l'estiu i fan els talls dels 30 que som, molta gent es posava a plorar. L'etapa mini, que és 5è i 6è, és la millor etapa perquè el nen ho absorbeixi tot. Si no tens un entrenador amb ganes i motivació, pots fer avorrir el bàsquet o no fas créixer el jugador. Per això ara al campus de l'Uni intento motivar-los.

Hi ha molta decepció quan ets petit?

Hi ha molta rivalitat perquè saps amb qui et jugues el lloc. Et deixes estar de tonteries. Jo he tingut sort perquè a tots els equips on he anat el grup és molt maco. Normalment hi ha mal rotllos. Hi ha gent que ha de fer 20 punts i llavors no et passa la pilota.

Però sembla que tothom hauria d'anar pel mateix objectiu: guanyar.

No tothom té el mateix objectiu. Si el meu objectiu és fer 20 punts per promocionar-me, m'és igual si el meu equip perd. La rivalitat ha d'existir però no fins a aquest punt. T'has d'adaptar a tot i per això el tema mental és tant important. Has de saber a què t'enfrontes. Ningú et regala els minuts ni jugar a pista i si un partit no va bé has de fer borron y cuenta nueva. De fet, cada vegada els psicòlegs esportius tenen més feina. Tothom hauria d'anar al psicòleg, sobretot a mesura que pugues de nivell.

Lluitem i guanyem la independència

No podríem començar d'altra manera que no fos recordant i honorant la memòria d'en Ramon Garriga, veí, amic, pare, espòs i camarada. Un militant republicà, antifranquista i revolucionari, referent per molts, i estela que seguirà guiant-nos malgrat no poder-lo tenir físicament present.

**Seguirem lluitant per tu Ramon. I guanyarem.
Fins a la victòria sempre!**

I ho seguirem fent malgrat la repressió, que ens ha tocat ven a prop els darrers mesos amb el judici a l'Arià Bayé Daranas i a 12 encausades més per haver defensat la Universitat pública i per ser militants del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, sindicat estudiantil majoritari i independentista que és des de fa temps a l'ull de la repressió de l'Estat Espanyol. La farsa de judici va despertar la simpatia de centenars de persones, tant a Vidreres com a les mobilitzacions de Barcelona i altres indrets del país i van ser determinants alhora de la sentència absoluta que va sortir a la llum fa poques setmanes.

Però a la repressió continua sobre més de 3000 persones, són les exiliades, els presos polítics, els 308 detinguts des del setembre de 2017, 6 en presó preventiva; els investigats de la sindicatura electoral, els encausats pel Tribunal de comptes, els reposables del Cos de Mossos d'Esquadra investigats per l'audiència nacional, els investigats del Govern pel jutjat número 13 de Barcelona; els diputats, membres de la mesa del parlament, regidors, alcaldes i altres càrrecs electes i públics que estan immersos en processos judicials i centenars de ciutadans i activistes, com bombers, professors o músics, que estan sent reprimits per ser independentistes. La repressió ha fet efecte, ens han escapat molts lideratges i ens han dividit, però cal persistir i seguir organitzats, fer-nos més forts, aprendre dels errors i està preparats pel següent embat. La persistència en la lluita ens portarà a la victòria.

Contra la repressió més lluita i determinació i la mostrarem de nou aquest 11 de setembre, sota el lema "Lluitem i guanyem la independència". Enguany hi haurà una primera novetat respecte a els anys anteriors, la mobilització es combinarà amb la del primer d'octubre, amb un missatge únic per fer valdre l'èxit de l'1 d'octubre i la força dels onzes de setembre. Es proposarà una gran mobilització l'11 de setembre que anirà des de plaça Urquinaona de Barcelona fins al parlament. Pel que fa a les mobilitzacions de l'1 d'octubre s'allargaran durant uns dies i pretenen homenatjar la victòria popular de l'1 d'octubre i reivindicar que aquell poble que va fer possible el referèndum segueix dempeus, organitzat i determinat.

El missatge polític combina els conceptes de lluita i independència, amb l'objectiu d'empoderar el poble, fomentar la il·lusió i reafirmar-nos en la fortalesa i la seguretat que la independència és possible i necessària. Aquest 11 de setembre i el primer d'octubre cal tornar a posar la independència al centre del debat, ens cal tornar a activar el front popular i ciutadà per recuperar els carrers i pressionar les institucions per tornar a teixir estratègies compartides que ens tornin a portar a la unitat d'acció entre el carrer i les institucions.

A l'últim segle han nascut 125 nous països, la pràctica totalitat fruit de la independència unilateral, l'alliberament nacional del país és possible, és necessària, ha de ser unilateral i és un procés històric recurrent a Europa i al món.

Aquest 11 de setembre, d'Urquinaona fins al Parlament, ho tornarem a fer! Visca Catalunya!

Obrim el teatre. S'obre el taló

Després de gairebé dos anys d'angúnies, incertesa i por per culpa de la pandèmia del Covid que ens ha obligat a tancar-nos a casa i suspendre les trobades tant d'amics com de familiars, des del Grup Teatral Vidrerenc, pensant amb l'eficàcia dels vaccins (vacunes), amb el bon nivell de vacunació i la responsabilitat de tots, us volem animar i ajudar a començar a normalitzar les nostres activitats culturals sense por, però amb prudència i coneixements i bon sentit comú.

Poc abans de Sant Joan vàrem organitzar una sessió teatral amb l'obra Els bojos del bisturí de l'autor RAY COONEY per part del Grup de Teatre de Montilivi. L'experiència va ser molt positiva perquè seguint les normes de l'aforament autoritzat, es va omplir el teatre. Vàrem aplicar i vigilar que es complissin les mesures marcades per la Generalitat de Catalunya i per l'Ajuntament de Vidreres pel Covid. Després dels dies, no hem conegut cap contagi.

Mentre estem escrivint aquesta informació, s'anuncien noves mesures i restriccions per aturar el desmesurat creixement de la pandèmia. Esperem que la normalitat torni aviat i que aquestes mesures siguin transitòries i no provoquin impediments o restriccions de darrera hora que ens impedeixin portar a terme el programa de la mostra de Tardor de Teatre que tenim preparada pels mesos d'octubre i novembre.

Tenim compromeses les obres següents:

17 d'octubre

El Tartuf per la companyia El Safareig Teatre de Salt

Sinopsi:

Segimon, personatge que ha caigut sota la influència de Tartuf el qual intenta aprofitar-se de la seva família i dels seus béns. Tothom pot veure la seva falsa pietat i la seva hipocresia excepte Segimon i la seva mare. Divertida comèdia adaptada als nostres temps on els personatges reflecteixen una societat moguda per l'afany de poder i de possessió de riqueses.

24 d'octubre

Litus per la companyia Grup de Teatre Cassanenc

Sinopsi:

Fa tres mesos en Litus va morir en un accident de cotxe. Els seus amics es reuneixen al seu pis. En Toni, el seu germà, els ha d'entregar una cosa que en Litus els va deixar abans de morir. Quan els l'entrega, tot trontolla. Litus és una comèdia agredolça que parla de l'amistat, de la mort i de l'amor.

31 d'octubre

No hi ha lladre que per bé no vingui per la companyia Tequatre

Sinopsi:

No hi ha lladre que per bé no vingui és una comèdia ambientada en la Itàlia d'entreguerres, en el moment en que el feixisme assetjava el país. Una parella vol tenir una aventura extramatrimonial. En arribar a casa, les llums són enceses... un lladre ha entrat a robar. Així comença una llarga nit de malentesos. Amb clau d'humor, Dario Fo, ens parla de desamors, hipocresia i de la doble moral de les classes benestants.

Grup Teatral
Vidrerenc

7 de novembre

El Florido Pensil per la companyia de La Laguna Teatre de Sils

Sinopsi:

El Florido Pensil és una paròdia de l'escola franquista que explica, amb humor, l'absurd sistema educatiu autoritari i que ha marcat a tota una generació d'aquest país.

21 de novembre

Línies obertes per la companyia Grup de Teatre Sant Hilari Sacalm

Sinopsi:

Quatre parelles d'amics molt singulars es reuneixen per sopar i compartir menjar, beure, amistat i riures.

Però una proposta de joc innocent farà aflorar equívocs, secrets i mentides que precipitarà una trama d'embolics, contradiccions i tensions inesperades. Una incisiva faula a ritme de vodevil al voltant de la hipocresia i els límits de la intimitat.

El Grup Teatral Vidrerenc organitza aquesta mostra de tardor amb la il·lusió i el desig de que gaudiu una estona del teatre i ens ajudi a mirar endavant a pesar de l'epidèmia, seguint en tot moment les normes de protecció recomanades

Estarem molt contents de veure'ns-hi si les condicions sanitàries ho permeten. Us hi esperem

Vols formar part del consell de redacció del Rec Clar?

Si estimes el poble de Vidreres i t'interesses per la història, les entitats i tota l'actualitat local... pots formar part del consell de redacció d'aquesta revista. Posa't en contacte a través del correu electrònic elrecclar@gmail.com i ens posarem en contacte amb tu.

*Vine a formar part de
la família del Rec Clar!*

La biblioteca a les escoles

Les visites escolars són un dels projectes més enriquidors de les biblioteques públiques, ja que ens permeten donar a conèixer els serveis de la biblioteca i el seu valor als infants i joves del municipi. La biblioteca i les escoles podem treballar conjuntament en la formació d'alumnes autosuficients en la cerca i l'ús de la informació, i en aquest sentit en les visites escolars es treballa per potenciar aquest hàbit des de l'escola i familiaritzar els alumnes amb els llibres des de ben petits.

Aquest curs 2020-21, ens hem adaptat a les mesures establertes per les autoritats en matèria de salut i educació, i ens hem coordinat amb les escoles de Vidreres oferint-nos a fer les visites als respectius centres educatius, per evitar els desplaçaments dels alumnes fins la biblioteca i poder mantenir els grups bombolla. Quan la situació ha millorat, cap a finals de curs, els més petits ja han pogut venir a la biblioteca a conèixer les nostres mascotes en Biel i la Teca, i a gaudir d'una sessió de contes.

També hem col·laborat amb els programes educatius de cada curs, i els hem ofert materials complementaris a la seva formació, incentivant el coneixement i la lectura. D'aquesta manera, els alumnes de l'Escola Salvador Espriu i de l'Escola Sant Iscle han participat activament en les sessions organitzades i han descobert les propostes d'activitats, recursos i serveis que tenen a la seva disposició a la biblioteca.

Lectures a la fresca

Aquest estiu reprenem el servei de Bibliopiscina a la piscina municipal de Vidreres, en col·laboració amb el projecte Brigada Jove. Ens hi trobareu els dilluns a la tarda i de dimarts a divendres al matí, amb un munt de propostes de lectura per a totes les edats, perquè en pugueu gaudir a la fresca a les instal·lacions de la piscina. També us oferim activitats de dinamització i foment de la lectura per als més petits a partir dels contes.

La Bibliopiscina és una activitat d'extensió bibliotecària que té per objectiu promoure la biblioteca i apropar la lectura com alternativa complementària durant el temps lliure. És un servei accessible a totes les persones usuàries de la piscina municipal, que podran escollir entre diverses revistes, llibres i contes infantils, i novel·les per gaudir una estona de lectura a la fresca.

A l'espai de la Bibliopiscina es segueixen les mateixes mesures per protegir-nos de la Covid-19 que a la biblioteca, per tal de garantir la seguretat de les persones i del fons documental.

Biblioteca Joan Rigau
i Sala, Vidreres

Activitats de la Biblioteca

Juliol 2021

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

L'APARADOR cultural de la Biblioteca.

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

NOVETATS d'estiu, mostra dels darrers documents disponibles per a emportar-se en préstec amb el carnet de la Biblioteca.

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

EXPOSICIÓ "Bibliovacances 2021", selecció de guies de viatge per tot el món i d'excursions per Catalunya.

Del 5 de juliol al 23 d'agost, a la piscina municipal

BIBLIOPISCINA, gaudeix de la lectura a la piscina. Servei de lectura de contes, revistes i novel·les a les instal·lacions de la piscina municipal de Vidreres. Els dilluns de 16:30 a 19:30h, i de dimarts a divendres de 10 a 13h.

Dilluns 5 de juliol a les 18h

Lliurament dels diplomes als participants del projecte PASSAPORT CÒMIC/MANGA de la Biblioteca.

Dimecres 14 de juliol a les 20:00h

CLUB DE LECTURA D'ADULTS. Comentarem l'obra "El lloro de Flaubert" de Julian Barnes.

Dilluns 19 de juliol a les 18h

ACTIVITAT INFANTIL d'estiu. Sessió de conte i taller de manualitats a càrrec del personal de la Biblioteca. Activitat recomanada per infants majors de 3 anys. Places limitades, inscripcions a la Biblioteca fins el 15 de juliol.

Agost 2021

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

L'APARADOR cultural de la Biblioteca.

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

NOVETATS d'estiu, mostra dels darrers documents disponibles per a emportar-se en préstec amb el carnet de la Biblioteca.

Tot el mes, en horari de la Biblioteca

EXPOSICIÓ "Bibliovacances 2021", selecció de guies de viatge per tot el món i d'excursions per Catalunya.

Del 5 de juliol al 23 d'agost, a la piscina municipal

BIBLIOPISCINA, gaudeix de la lectura a la piscina. Servei de lectura de contes, revistes i novel·les a les instal·lacions de la piscina municipal de Vidreres. Els dilluns de 16:30 a 19:30h, i de dimarts a divendres de 10 a 13h.

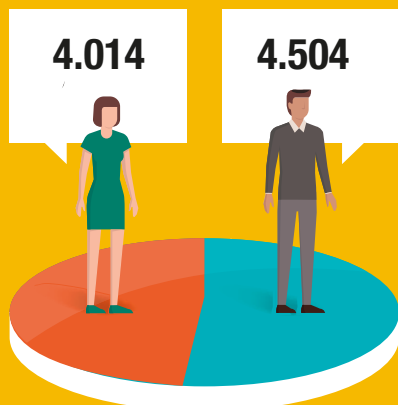
Dilluns 16 d'agost a les 18h

ACTIVITAT INFANTIL d'estiu. Sessió de conte i taller de manualitats a càrrec del personal de la Biblioteca. Activitat recomanada per infants majors de 3 anys. Places limitades, inscripcions a la Biblioteca fins el 12 d'agost.

Festa Major

Divendres 3 de setembre a les 11h

TALLER INFANTIL de Festa Major, a càrrec del personal de la Biblioteca. Activitat recomanada per infants majors de 3 anys. Places limitades, inscripcions a la Biblioteca fins el 31 d'agost.

Cens de la població

Del 15/03/2021 al 15/06/2021 la població de Vidreres ha augmentat en 38 habitants.

Ha passat dels 8.480 a 8.518.

D'aquests habitants 4504 són homes i 4.014 són dones.

Font: Padró municipal d'habitants

Acomiadem un curs atípic...

Finalment, tot i ser un any complicat per la situació, hem pogut acomiadar el curs fent algunes activitats prou engrescadores per tots plegats.

L'últim dia, vam fer una festa d'aigua, on tots i totes vam quedar ben xops, i ens vam menjar un gelat de final de festa ben refrescant. Abans, havíem gaudit amb les representacions dels balls que cada grup va preparar per la resta de l'escola. Els i les mestres ens van sorprendre amb un ball ben original. Per acabar i posar fi al curs vam cantar "L'hora dels Adéus" al pati, cadascú amb el seu grup bombolla.

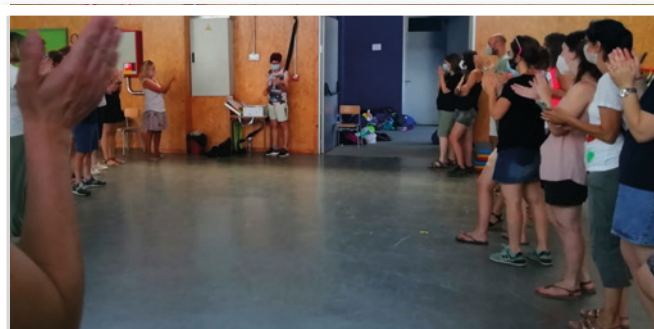

El comiat dels i les alumnes de 6è va ser, també, diferent. No van poder fer les tradicionals colònies, però sí que van gaudir d'un dia diferent fent una gimcana esportiva i una altra d'aigua, en una casa a Llinars del Vallès. S'ho van passar genialment bé! A més a més, el divendres 18 a la tarda, vam poder fer la festa de graduació amb les famílies.

Hem de destacar que aquest curs vam comptar amb la presència de l'Alcalde de Vidreres, senyor Jordi Camps, que va dirigir unes paraules als infants. Tot l'acte va ser molt emotiu, tant pel comiat com pel fet que era el primer acte obert a les famílies des de feia molt de temps... comencem a recuperar la normalitat que tant estranyem!

Els infants, i les seves famílies, marxen després de 9 anys a l'escola, sabent que els trobarem molt a faltar, tot i que, de ben segur que els anirà molt bé en aquesta nova etapa a l'Institut!

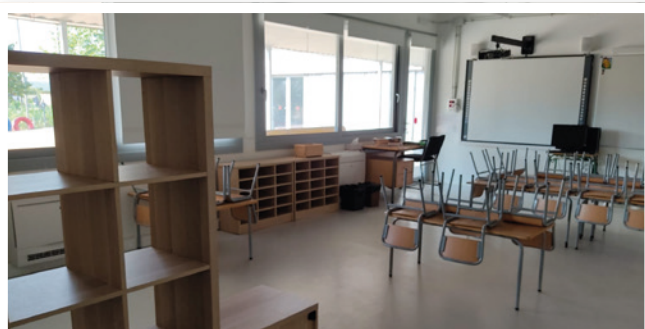
Aquest final de curs també ha sigut especial a l'escola perquè s'ha jubilat una persona que ens ha aportat molt durant molts anys i que és molt estimada per tothom, l'Elvi Serra. També la trobarem molt a faltar! Molt bon estiu!

Ja hi som tots!

S'ha acabat el curs i com sempre hem fet les tasques dels últims dies per tancar el curs que ha estat d'allò més complex. Però no tot ha estat una rutina. Des que els alumnes van acabar el curs, les mestres d'Infantil, amb els conserges i la brigada han fet el trasllat a l'edifici de primària. Per fi estarem tots junts a la mateixa escola, des de P-3 fins a 6è. Ara sí que podem fer activitats plegats i podrem tornar a gaudir de totes aquelles coses que la distància entre els edificis no ens ha permès fer durant aquests 2 anys i mig.

Per altra banda, hi ha més novetats pel proper curs. La construcció d'un esportiu a la nostra particular muntanyeta, endreça d'alguna manera els diferents espais del pati. A més amb l'ajuda de les propostes fetes pels propis alumnes i amb la gestió de mestres i de l'AFA, s'ha dissenyat un espai d'esbarjo al gust de tothom qui hi ha volgut participar, de manera que tothom en pugui gaudir. De mica en mica aquest projecte va prenent forma i serà una gran millora per l'escola.

I volem fer una menció especial per la jubilació de la nostra companya Glòria Viñolas que des de l'any 1998 ha estat a l'escola Sant Iscle desenvolupant diferents tasques. Malgrat que aquests últims anys ha estat exercint com a mestra d'Educació Especial, la Glòria ha estat present en totes les activitats i substitucions i és per això que tots els alumnes la coneixen molt bé. Ens ha encomanat la seva experiència i les ganes de fer, ens ha aconsellat i ha sabut integrar en una comunitat a tots els que formem part del Sant Iscle, ens ha fet veure que tots som especials. Moltes gràcies Glòria i feliç jubilació.

Resultats Semifinal Girona Campionat Espanya

El 8 i 9 de maig, els i les atletes del Club Twirling Vidreres, van competir a la Semifinal del Campionat d'Espanya, que es va celebrar a Platja D'Aro.

Malgrat les restriccions, la participació va ser important, i el resultat dels i de les nostres atletes, va ser molt meritori.

Han estat uns exercicis molt treballats. Tenim atletes competint a l'Elit, i d'altres que estan en portes. Aquest és el nostre camí, i els resultats:

DIA 9

- **Grup Artistic.** Campions de la categoria
- **Equip Cadet B** Campió de la categoria
- **Equip Junior Èlit.** Subcampió de la categoria
- **Zaira Salcedo** segona classificada, categoria infantil A
- **Andrea Nualart**, 4 classificada categoria cadet nivell A
- **Blanca Martinez** subcampiona de la categoria juvenil nivell A
- **Josemi Alegre** Subcampió de la categoria Junior nivell A
- **Laia Vilà** subcampiona de la categoria Junior nivell A
- **Queralt Valentí** 4 classificada Juvenil nivell A
- **Mireia Pigem** 5 classificada Juvenil nivell A
- **Ona Villodres** 6 classificada Juvenil nivell A
- **Aina Alvarez** 4 classificada Junior nivell A

DIA 8

- **Saray Casado** campiona de la Categoria Infantil
- **Ainhoa Rastrollo** campiona de la categoria juvenil
- **Omar cise** campió de la categoria infantil masculí
- **Equip infantil** campió de la categoria
- **Afrika Mollfulleda** subcampiona de la categoria.
- **Alma Corbacho** sisena classificada
- **Carla Llovera** vuitena.
- **Alba Sánchez**, Campiona de la Categoria Cadet
- **Andrea Nualart i Mireia Pigem** Campiones de la Categoria per parelles de la categoria Juvenil B.
- **Aina Álvarez i Laia Vilà** Campiones de la Categoria parelles Junior.
- **Blanca Martínez i Queralt Valentí** Subcampiones de la categoria Parelles Juvenils nivell A
- **Anna Garcia** 4 classificada. Juvenil Nivell B
- **Lucia Flores** 5 classificada. Juvenil Nivell B
- **Diana Moldovan** 8 classificada, Juvenil Nivell B

Atlètic Vidreres

Samarreta, pantalons, mitgetes amb les canelleres ben col·locades a sota. Mentre ens calcem les botes ja frisem per sortir a la pista, per tocar la pilota. Després de força temps, avui podem tornar-ho a fer. I ens en morim de ganes.

A punt per sortir a escalfar, el nostre cap imagina com serà el partit. Fem un cop d'ull als jugadors de l'equip rival, ens mirem l'entrenador i ens preguntem qui sortirà avui al cinc inicial. No és que ens importi massa, sabem que acabarem jugant tots, perquè per sort al futbol sala els canvis són il·limitats, i no és tan rellevant qui surt d'entrada.

Ens preguntem qui haurà vingut avui a veure'ns. No podem omplir el pavelló, però les persones que vinguin segur que tenen ganes d'animar-nos. Algunes cridaran, altres aplaudiran, altres callaran però seran allà, i alguns potser estaran mirant el mòbil mentre nosaltres juguem, i

aixecaran el cap quan sentin remor, perquè hi ha hagut un gol, O una falta.

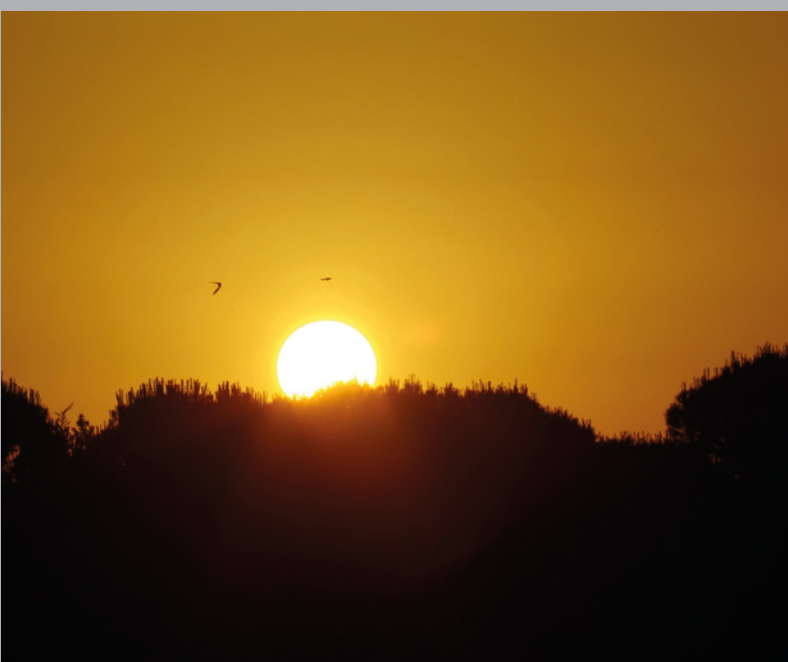
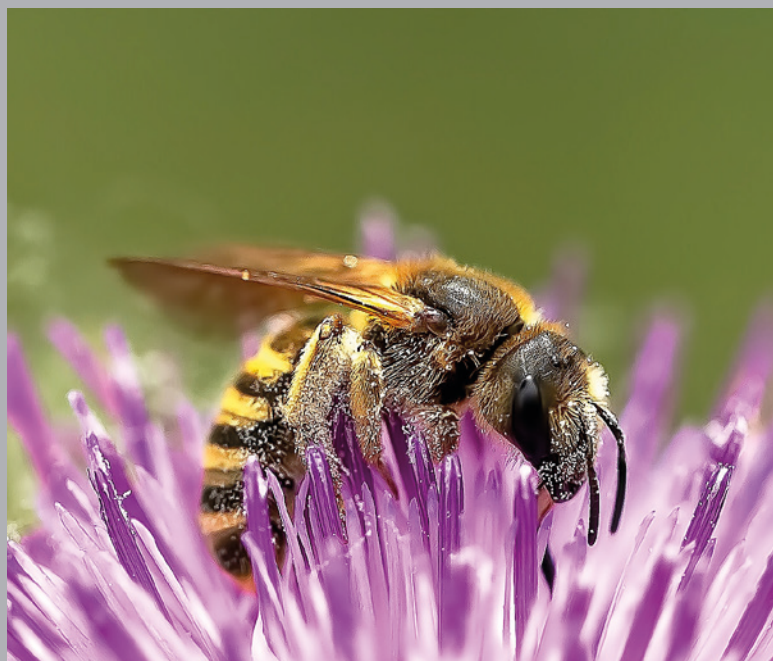
Ens és igual. Nosaltres volíem jugar i estem a punt de fer-ho. Intentarem guanyar, perquè per això competim, però no ens enfadarem si no ho aconseguim. Perquè volem guanyar, però per sobre d'això el que volem és jugar, compartir la pista amb la resta de l'equip.

No ha estat una temporada fàcil. Hem hagut de reduir els entrenaments, els partits i el públic. Hem hagut de seguir mesures per protegir-nos i per protegir els altres, però ho hem fet i ho tornarem a fer perquè el que ens agrada és jugar.

Et passa el mateix que nosaltres? Doncs ja saps que has de fer. Aviat començarem una nova temporada i cap a l'atlètic falta gent. T'esperem al pavelló.

Jaume Mos

Tot fent memòria

Festa Major de Vidreres

87 Vidrieres

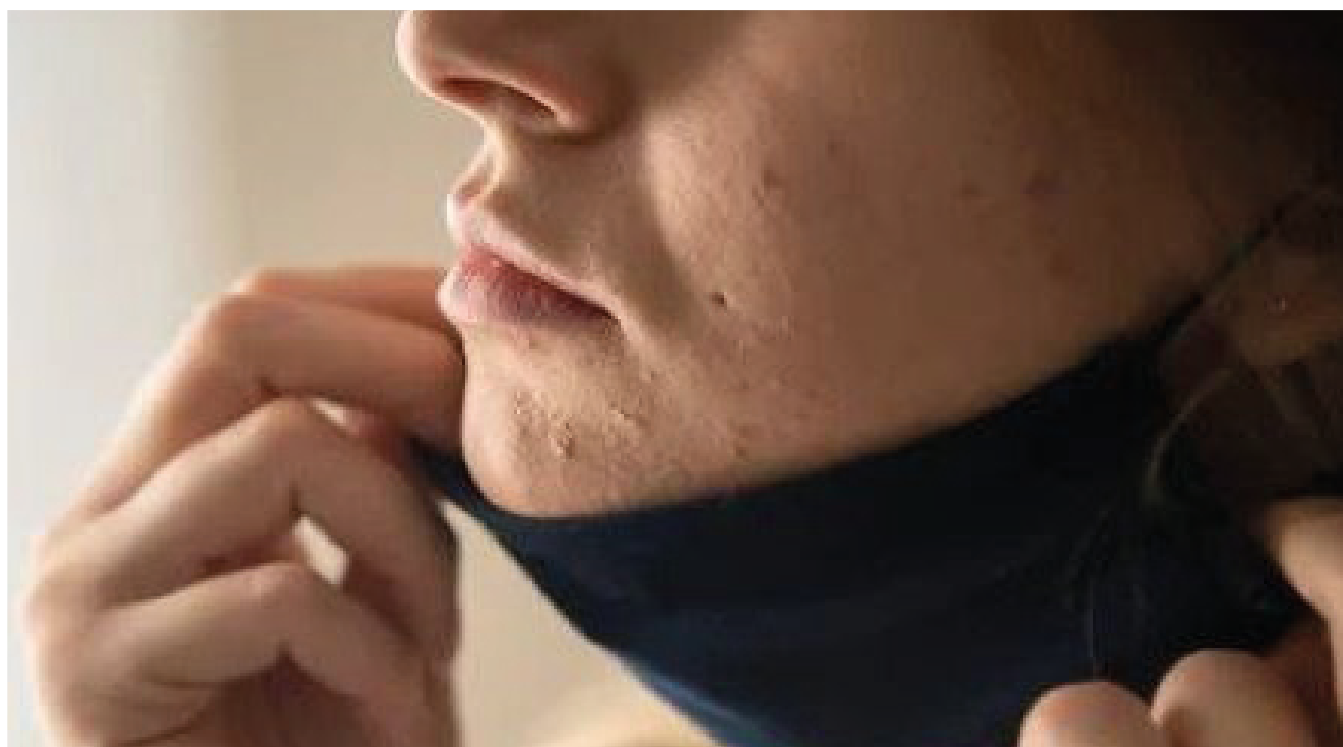
FESTA MAJOR

5 AL 9 DE SETEMBRE

Què és el maskné?

Com ja podeu imaginar, el terme MASKNÉ ha sorgit de la unió de les paraules “mascareta” i “acné”, i s'utilitza per identificar les lesions que apareixen a la zona perioral com a conseqüència de l'ús habitual i prolongat de mascaretes.

Les lesions del maskné apareixen al voltant de la boca, prop del nas i a la barbeta. La pell es presenta envermellida i inflamada, apareixen petits granets o pústules i provoca una sensació de cremor a la zona afectada.

El maskné apareix degut a la fricció continuada de la mascareta amb la pell, que juntament amb l'augment de temperatura i humitat, fan que les glàndules sebàcies generin més quantitat de greix. Tots aquests factors fan que es saturin els porus, i apareguin aquestes lesions.

Si ja has patit els efectes del maskné o creus que ara, amb l'augment de temperatures, en pots ser víctima, t'aconsellem que segueixis aquests consells:

Tips per evitar l'aparició del maskné

NETEJA: És la base d'una rutina facial efectiva. En aquest cas, recomanem netejadors facials suaus, que eliminin l'excés de greix sense deshidratar la pell. Aconsellem els formats en gel o textura mousse, per una neteja profunda sense ressecar en excés la zona.

HIDRATACIÓ: La hidratació és fonamental! Busca cremes hidratants de textura fluida o oil-free, segons el teu tipus de pell. Els gel-crema es toleren molt bé, i no deixen sensació greixosa. Si ja tens molts granets, i el que vols és un tractament que t'ajudi a eliminar-los, busca una crema amb algun tipus d'exfoliant suau, com seria l'àcid salicílic, azelaic o glicòlic. La teva farmàcia de confiança t'assessorarà sobre quin és el més adequat per al teu cas.

PROTECCIÓ SOLAR: També és bàsica, encara que portem mascareta. El teixit de la mascareta no ens protegeix de la llum ultravioleta, i la resta de la cara necessitarà protecció. Així doncs, buscarem un protector solar de factor 50+ apte per a pells acneïques. Igual que amb la crema hidratant, si podeu escollir una textura gel-crema o oil-free, no notareu sensació de pesadesa. Fins i tot n'hi ha algunes amb un toc de color, per unificar el to de la pell i aconseguir un efecte de bona cara.

RUTINA NOCTURNA: No ens oblidem que al final del dia és necessari la rutina de neteja i hidratació amb els mateixos productes. Hem de retirar les restes de crema solar i impureses que es van acumulant a la pell al llarg del dia. Una bona neteja nocturna facilita la regeneració de teixits i evita l'aparició de noves lesions.

RENOVACIÓ DE MASCARETA: No excedeixis el temps d'ús recomanat per el fabricant. Canvia't sovint de mascareta, sobretot si notes excés d'humitat.

Josep Maria Oller
i Lladó

Fem una queixalada

Braç amb bledes, pernil dolç i formatge

Ingredients per la pasta

Un quart de kl. de farina, 100 grams de mantega, 1 ou sencer, 40 ml. d'aigua i un polsim de sal.

Procés

Es barreja tot ben amassat, la mantega en pomada i es deixa reposar mitja hora.

Ingredients per les bledes

Un kl. de bledes, una ceba ben trossegada, 3 grans d'all, oli d'oliva, farina, nata líquida (un raig), un ou bullit, sal i nou moscada.

Procés

Les bledes ja bullides i tallades molt fines es fregeixen amb els alls i la ceba. Afegim la sal al gust la nou moscada la nata i la farina, l'ou dur tallat a bocins, tot ben barrejat. Ha de quedar més aviat sec.

S'estira la pasta d'un cm amb el corró. Es posa sobre la pasta les llesques de pernil dolç que cobreixi després les bledes i per últim les llesques de formatge. S'embolica i es pinta amb ou batut. Es posa al forn a sobre d'un paper sulfurat: els primers 15 minuts a 200 graus i després 15 minuts més a 180 graus. Es decora al gust.

Pastís de pastanaga amb melmelada de maduixa

Ingredients

125 grams de farina, 125 grams de sucre, 3 ous, 15 grams de llevat en pols, un polsim de sal i un de canyella morrada, 100 grams de mantega en pomada i 175 grams de pastanaga ratllada.

Procés

Es baten els ous amb el sucre, ben emulsionat, i si van afegint els altres ingredients. Es posa en un motlle sucats amb mantega ó forrat amb paper sulfurat. Ho deixem al forn a 160 graus una hora. Es parteix per la meitat per untar amb xocolata, i per damunt melmelada de maduixa, decorat al gust.

Una volta entre petits turons

Es tracta de fer una petita caminada circular per pista forestal, relativament planera i encerclada pels petits turons de la Castellona, el Puig Castellar i el Turó del Marro en un total de sis quilòmetres i mig, plàcids i de bona petja, aptes per tothom, fins i tot per anar en BTT.

Iniciem el nostre itinerari a la zona del Bosc d'en Puig, on podem aparcar amb facilitat al llindar de la carretera i al davant del Dog Center "Khafka-Kennel" una gossera que ensinistren gossos de la raça de pastor alemany - Raça de la Nació Catalana- que diuen ells.

Si ens entretenim uns minuts abans de començar la caminada i ens endinsem pocs metres al bell mig del bosc des d'on hem aparcat, podem observar en el terra encara visible, les restes d'un seguit de trinxeres amb una forma més o menys quadrangulada que envolten cadascuna d'elles una petita superfície de terreny on s'emmagatzemaven apilades com si de llenya es tractés, les bombes i els bidons de benzina del camp d'aviació que va construir l'exèrcit republicà com a defensa i atac davant l'avenç de les tropes feixistes. (foto1)

Comencem doncs a caminar seguint la carretera asfaltada uns tres-cents metres, fins a trobar el trencall de la pista que ens portaria a Caulès. Deixem a l'esquerra Can Castelló mentre els gossos no paren d'avisar de la nostra presència fins a allunyar-nos del seu radi de vigilància, després de passar el Torrent Roig deixem també a l'esquerra Can Francesc, a Can Mallorquí a la dreta i arribem al mas de Cal Baster. Portem recorreguts dos quilòmetres de pista amb lleus pujades i hem assolit els cent metres de desnivell màxim del nostre itinerari. Hem deixat també a la dreta gairebé imperceptible el petit Turó de la Castellona (167 m.).

Abandonem la pista vers Caulès canvia'n el rumb trescant pel trencall de l'esquerra just davant del mas. A pocs metres apareix una nova pista a l'esquerra força pedregosa i malmesa que ens portaria pel Sot d'en Cleris fins a arribar a Can Pla, nosaltres, però, seguim per la principal anomenada la Carretera de l'Aigua, gaudint de la panoràmica del Montseny i del Pla de la Selva amb tota la seva extensió.

És un bon indret per aturar-nos i sentir com l'oreig sorolla dolçament les alzines i bressola les capçades del gruix de matolls que van alternant la seva floració al llarg de l'any. (foto2)

El camí continua en descens força pronunciat però de molt bon fer, fins a arribar al trencall de Can Morell a l'esquerra, aquest camí ens conduiria per sota el Castell de Sant Iscle al punt de partida si volguéssim escurçar l'excursió.

Just a la dreta del mateix encreuament continua un camí ben fressat que ens portaria al Pantà del Mig dels tres Pantans d'en Llobet en menys de cinc minuts. Aquests pantans estan situats l'un davant de l'altre a poca distància de la Torre d'en Llobet i foren construïts per la mateixa família per regar els camps, aprofitant l'aigua que emana de la riera que porta el seu nom.

Joan Tornés

Nosaltres, però, continuem per la pista central entre alzines i roures que fan el camí totalment ombrejat i delectat per un sens fi de piuladisses d'ocells diürns, fins a trobar una nova pista a la dreta que ens portaria per un nou itinerari a l'ermita de Caulès. Un pal amb un rètol informatiu ens orienta de les diverses distàncies des d'aquest indret.

De seguida ens trobem vorejant les aigües del Pantà de Baix a la nostra dreta i arribem a un prat de cultiu allargassat on la pista agafa més amplada i ens condueix fins a la riera. Amb "quatre passos" som al peu de l'última presa que deté l'aigua per regular-ne el cabal.

Després de creuar la riera i per la vora esquerra seguim la pista que travessa una petita auleda fins a arribar a la Torre d'en Llobet.

La Torre d'en Llobet és una gran masia fortificada de grans dimensions que data dels segles XV-XVI. Al llarg dels segles posteriors ha sofert múltiples engrandiments que no li han minvat ni un àpex de la seva bellesa. Destaca la torre de defensa de quatre plantes i el molí modernista amb la torre de forma hexagonal. Aquesta masia va pertànyer a la família Llobet, una de les nissagues més antigues de Vidreres

que es troba referenciada al segle XII. Les desavinences familiars i la mala administració en les seves inversions els va portar a vendre tot el seu patrimoni a principis del segle XX. És considerada la masia més emblemàtica del municipi.

Abandonem la pista principal i anem cap a l'esquerra al llindar de les parets de tanca que encerclen la torre. Un camí herbat entre marges que separen en dues peces els camps de cultiu, ens fa creuar per una població força espessa de galzerans on les alzines i els pins li serveixen d'emparedat, així arribem al Rec Clar.

Creuem el rec per sobre les pedres col·locades estratègicament que ens serveixen de passera i de seguida observem a prop la C-35 a la dreta, continuem fins a trobar a una nova pista que seguirem deixant la casa de Pedra Coberta a l'esquerra. Just abans de passar el passadís inundable, sobre el camp de la dreta, observem una espectacular alzina centenària que ens convida a fer una nova fotografia. Deixem a Can Massa i el Club Hípic a l'esquerra i seguim la pista cap a la dreta que en sentit contrari ens portaria al Castell.

Deixem de banda el camí de Can Canyet i en poc més de quatre-cents metres travessam el Torrent Roig a l'esquerra i en quatre passes arribem de nou al Bosc d'en Puig.

Tipologia de l'excursió: Circular
Dificultat: Baixa
Durada efectiva: 2 hores 30 minuts
Desnivell: 100 metres
Distància: 6,5 quilòmetres
Activitat: a peu i en BTT

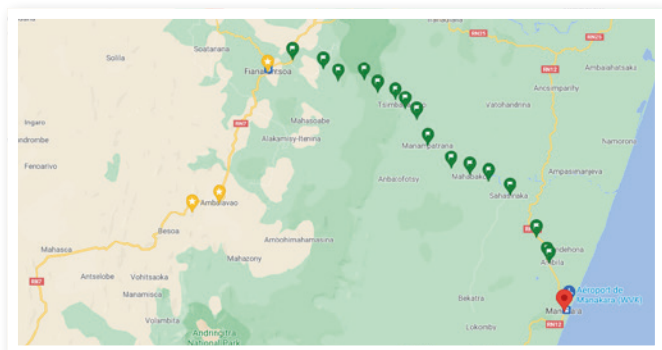
L'express malgaix, el tren de la selva. Diari d'un viatge.

Any 2013, novembre. Els viatges a països exòtics tenen moltes parts que no esperes, d'això es tracta, i aquesta és la gràcia que té viatjar per lliure.

Madagascar sempre ha estat un país que he tingut clavat al meu cap, finalment vam poder anar. I la veritat, és que ningú ho relaciona amb els trens, sempre es relaciona amb fauna i flora endèmica, per la seva gran varietat i diferència, són super-recomanables els reportatges de Richard Attenborough.

La mida de país és similar al d'Espanya, només vam poder visitar en 4 setmanes el 50% aproximadament, la part central i sud. A la zona de Mondorava, Costa Oest, la trobareu a un dia de 4x4 la Reserva natural integral Tsingy de Bemaraha, una cosa única al món per la seva grandària, diversitat i diferència, és un altre planeta.

Després tens el Parc nacional d'Isalo, els seus canons i rius són fascinant del millor, Tulear, dos dies de platges, snorkel i vaixell. Moltes més coses t'ofereixen aquest país, uns 3000 quilòmetres de carreteres asfaltades (la resta són camins de sorra), tot el que se li pot demanar a un país africà. La mitjana no passa de 50 km/h, les distàncies no es mesuren en km., Si no en el temps que triguin a arribar ...

Cap a l'est, Manakara, seguint la ruta del tren, fins arribar a l'Índic, per després travessar l'illa durant dos dies, per arribar a la part Oest, la mar de Moçambic

En Fianarantsoa-Manakara aquesta l'única via de tren en funcionament de passatgers de tot el país, és una via de tren que van fer els francesos a principis del segle XX, amb mà d'obra xinesa maltractada i es va inaugurar el 1936. Recorre uns 200 km en unes 10 hores, amb sort, va des de la part muntanyosa fins a la costa, travessant la selva, amb les seves diferents paisatges, cultius d'arròs, te i plantacions de tota mena. No espereu un tren de luxe, ni seients tous, és un tren de transport de mercaderies, seients de fusta i antigues bombetes.

Pots baixar en les llargues parades i gaudir dels malgaixos, veure les muntanyes de Vatosola o, locals dels pobles Betsileo.

La idea era agafar el tren a Finatsarao i anar a Manakara, per després tornar a en cotxe, i anar cap al nord.

Arribem cap les 6 de la tarda i vam anar a informar-nos a l'estació sobre el tren: surt el dilluns, dimecres, divendres cap a Manakara- la costa-, i dimarts, dijous i dissabte, fa la ruta inversa de pujada (els diumenges es descansa, ja ho va dir Jesucrist) òbviament només tenen una sola màquina. Anem a dormir aviat per estar en marxa a les 6 del matí i anar a l'estació.

A les 4:30 de la matinada, un puto gall es va posar a cantar i, per descomptat em vaig despertar, no vaig poder tornar a agafar el son lògicament. Aquest va ser el preàmbul d'un destí que va marcar el nostre dia. A les 5:30 van començar a sonar les campanetes de les 4 esglésies de totes les religions que practiquen per aquestes contrades. A les 6 ja estava preparat per anar a buscar els bitllets.

Arribem a l'estació i -primera sorpresa-, el tren no està a l'estació! Després d'informar-nos, ens expliquen que el tren s'ha trencat, i que avui no sortirà, que segurament, el remolcarien, el repararien i a mig matí sortiria per Manakara.

Per no perdre el dia, vam decidir fer-ho al revés, de camí, per la carretera de les mil corbes, atropellem i assassinem a una gallina, en venjança per despertar-me, parem a veure el parc nacional de Rano-mafana, on van descobrir fa 7 anys l'última espècie de lèmur de país. Després vam buscar amb afany el famós escarabat Girafa - veure foto -.

Tirem i vam tornar a atropellar una altra gallina, aquesta es suïcida, posant-se davant del vehicle en moviment. 270 quilòmetres de perilloses corbes, muntanyes, paisatges de selva, i enormes arbres de litxis. 270 quilòmetres que vam trigar 10 hores a recórrer, amb molta calor i humitat, -total- que vam arribar a Manakara al voltant de les 19h i vam anar de nou a l'estació per preguntar per l'hora de sortida del tren. I... Sorpresa. No hi ha tren! Ens diuen que, potser, si l'endemà estigués reparat, llavors baixaria. Total, que 2 dies més, i amb sort... Atesa a l'èxit del tren, vam decidir que ho faríem un altre any, i anar a l'altra costa. Com he dit a l'inici, són coses dels viatges inesperats.

De camí una tercera gallina va decidir que la seva vida ja havia estat plena, i es va posar davant del radiador del cotxe, per veure que se sentia. No va sobreviure, no ho entenc.

Les gallines són molt rares a Madagascar, llàstima que no siguin els maleïts galls els que tinguin aquest problema.

La pública a judici, Arià absolució!

Des del grup de suport de la Pública a Judici volem celebrar l'absolució de l'Arià Bayé Daranas i les 12 estudiants encausades, a les quals se'ls demanava més de cent trenta anys de presó i unes multes desorbitades. La sentència ha sigut una plantofada a la fiscalia de l'Estat Espanyol que buscava reprimir a joves independentistes organitzades al Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans.

Sens dubte, aquesta sentència és fruit de les irregularitats comeses durant el judici, de les investigacions prèvies i de les incorreccions en l'acusació de la fiscalia, però també ha sigut el resultat de la pressió popular exercida des del carrer. Volem donar les gràcies per totes les mostres de suport rebudes i per l'assistència i repercussió que va tenir l'acte de suport organitzat a Vidreres; també pels actes que s'organitzaren arreu del país, per la manifestació central a Barcelona i pels acompanyaments els dos dies de judici. A Vidreres, volem donar les gràcies a l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i a Òmnium Cultural; a La Forja, Arran, el SEPC, Jovent Republicà i Alerta Solidària; a les Universitats Públiques, especialment a la Universitat de Barcelona pel seu compromís inequívoc amb la defensa de les estudiants d'aquest cas; també per la seva participació en l'acta a la plaça Primer d'Octubre a la CUP, Esquerra Republicana i a Junts per Catalunya; i assumint totes les contradiccions, també al representant del PSC de Vidreres i a la diputada d'En Comú Podem; i a totes les persones que van intervenir, presencialment o de forma virtual: Marcel Vivet, David Fernandez, Xavier Antich, Neus Rossell, Elisenda Paluzie, Jordi Camps, Anna Clapés, Dani Cornellà, Rosa Lluch, Sergi Andrades, Àlex Perez, Enric Gual, Marta Rosique, Pau Morales, JosepValtonyc, Jordi Barbero,

Cesk Freixes i especialment a en Jordi Daranas i en Joaquim Bayé. I evidentment, a totes les persones que es van involucrar al grup de suport i que van fer possibles les mobilitzacions.

L'organització i la solidaritat són i seran la nostra millor arma. Davant d'una injustícia flagrant el poble de Vidreres ha respost i ho continuarem fent. Perquè són unes injustícies que es repeteixen constantment i que són fruit d'aquestes institucions espanyoles medievals i corruptes, una repressió que afecta l'Arià i a milers de represaliats anònims, militants de base, que són l'engranatge de l'independentisme. Una repressió sobre el moviment d'alliberament nacional fruit d'unes institucions judicials i d'un Estat que encobreix a maltractadors i violadors, que assassina en forma de suïcidi a persones que havien de ser desnonades, que posa murs, tanques d'espines i bales davant l'emergència migratòria, que dóna l'esquena a l'emergència climàtica, que permet l'ascens del feixisme des de dins les mateixes institucions, que

Arià Bayé

no garanteix els drets i les llibertats sinó que els reprimeix; en definitiva, el sistema que ens ha condemnat a no viure ni un dia de victòria, ni de dignitat, ni de llibertat sota aquest Estat Espanyol corrupte i feixista. Però enfront de la seva repressió ens tenim uns als altres, ens hem tingut els veïns i veïnes de Vidreres, ens tenim les independentistes i també els sindicalistes, les feministes, els integrants del moviment per l'habitatge, les militants estudiantils, ecologistes, LGBTI i a tot activista que cregui en un món millor; en definitiva, ens tenim a la gran majoria, les que no callem davant les injustícies i que volem, pel futur del nostre poble, les màximes cotes de llibertat i felicitat.

A l'Arià i a la resta d'encausades els volien condemnar a més de cent trenta anys de presó i a multes desorbitades. Però no saben que ni amb 130 ni amb 1000 anys de presó ens aturaran. Cal que seguim sortint als carrers a resistir. Demostrant la nostra força i les nostres reivindicacions. Cal que tornin un i mil aeroports més, un i mil Urquinaones, un i mil talls a la Junquera, una i mil manifestacions estudiantils. Fins que caiguin totes i cadascuna de les injustícies de l'Estat Espanyol que assolen el nostre poble, no pararem. Guanyarem.

Per l'amnistia, l'autodeterminació i la independència,
Visca la Terra!

Arià Bayé

David Amores

Estimat Ramon

DAVID AMORES

Travessava jo sovint plaça l'Oliva cap a plaça l'Església, i de vegades et veia allà assegut al banc. Sempre estaves acompanyat, i sempre explicant coses amb molta expressivitat. Llavors no ens coneixíem, però jo ja pensava que aquell senyor ben alt amb bigoti, que no deixava de captar l'atenció amb el moviment de les seves mans, o mirant constantment a tots els presents al seu voltant, o inclinant el cap per mirar més fixament als ulls dels seus interlocutors, o fent un somriure irònic de tant en tant, o fent tot això a la vegada; aquest senyor en sabia molt del que deia. El temps em va portar a viure al carrer Girona, unes cases més amunt de la teva; i va fer que un dia ens presentéssim.

-Tu ets de Granollers?- em vas dir amb un gran somriure - Jo anys enrere anava sovint a Granollers per les fires de l'Ascensió, a escoltar els concerts de Jazz- i vas continuar- agafava la meva moto i ben content cap allà-.

-T'agrada el jazz?-li vaig preguntar- Sí que és veritat, a Granollers fan un festival de jazz per les fires de l'Ascensió. I a més, al Casino d'allà feien concerts de jazz cada divendres. Jo, quan hi vivia allà, n'era soci i hi anava cada setmana. Només fa uns dos anys que visc aquí a Vidreres-.

-Mira, has de venir una tarda a casa meu. Així podria ensenyar-te unes fotos i documents antics sobre el Jazz a Granollers. I també deixar-te algun document o llibre sobre Vidreres, perquè coneguis la nostra història-.

Hi vaig anar. Em vas fer passar i vam creuar el pati cap al teu despatx. Em vas ensenyar tants documents, records i fotografies i, sobretot, em vas explicar tantes coses interessants, que algunes encara les recordo. Com els orígens de club de Jazz de Vidreres i del Granollers, i dels músics que vas conèixer. O com era la vida abans a Vidreres. O també del teu estimat amic del PSUC, que el tenies present en una de les parets. Al final de la tarda vaig tornar cap a casa amb dos llibres, un parell de revistes i un recull de retalls de diari que em vas confiar durant un parell de setmanes.

Quan ens trobarem, sempre amb el somriure. Parlàvem de música, però també em preguntaves per la família o per feina. M'agrada molt quan trobaves alguna cosa interessant al diari. Ja de lluny, quan em veiés, aixequés el braç i amb la mà em feien que m'apropés. Aquell gest que només uns privilegiats saben fer-ho com tu ho feies, perquè ningú passes de llarg.

-David, mira què he trobat avui llegint el diari a ca la Selis- mentre em parlaves ja tenies la mà ficada a la butxaca de la camisa.

Vas treure un petit paper ben doblegat, i el vas anar desdoblegant lentament amb la punta dels teus allargats dits. Un cop ja ho vas tenir fet, el vas apropar i em vas llegir amb un somriure la frase que havies anotat -"Sigueu tu mateix, perquè els altres llocs ja estan ocupats", oi que és bona!-.

Il·lustració de Teresa Carbonell

Estimat Ramon, em vas donar vida llavors, i ho continues fent sempre que et recordo.

Em deies que t'agradava llegir les meves aportacions al Rec Clar. A mi el recompte que feies del cens.

Quan el torni a mirar, inevitablement pensaré en tu. I potser el meu cap hi posa un home més. Doncs hi ha persones que encara que marxin, quedem molt presents.

David Amores

Antoni Rovira

Semblança de Roser Balmanya (1950-2021)

ANTONI ROVIRA

El propassat dia 21 de juny del 2021 (equinocci d'estiu) ens va deixar la Roser després de quatre anys de lluitar contra un càncer massa fort per a la medicina actual.

Filla d'en Francesc Balmanya (el noi de l'estanc) contrabaixista de la cobla-orquestra Amoga i col·laborador del grup d'havaneres del poble a la seva jubilació, la seva mare Enriqueta Agustí va estar molts anys al davant de l'estanc del poble quan aquest estava a la plaça de l'església, en el temps que allí s'hi podia trobar la central telefònica manual, el bar d'en Martí Vergés i la botiga Babot, eren temps en que ajudar a la família despatxant no era considerat treball infantil.

Va estudiar Ciències Químiques a la Universitat de Barcelona, les seves passions van ser l'ensenyament a l'institut Bernat Metge del barri de la Verneda i quan la salut li va privar aquest camí es va reinventar com a bibliotecària escolar fent d'aquest espai un lloc d'acollida pels alumnes que necessitaven un ajut extra, aprofitant perquè descobrissin la passió per la lectura així com el silenci i tranquil·litat que potser a casa seva els costava d'aconseguir. Durant la seva vida adulta es va apassionar per l'obra de Shakespeare i per l'estudi de la llengua alemanya que la va portar a organitzar el grup de conversa en alemany a l'Ateneu Barcelonès entitat de la qual va ser sòcia durant més 50 anys.

A pesar de tenir la feina i la família a Barcelona no va deixar de banda la seva vinculació amb el poble, especialment quan les filles la Núria i l'Anna, eren petites i podia visitar l'àvia i mantenir el contacte amb antigues coneixences, bé fos a la piscina del poble amb llargues xerrades entre les mares que hi portaven els fills a remullar, bé fos amb converses a peu dret en que una trobada casual la feia coincidir amb un conegut o coneguda.

Mai oblidarem el seu somriure permanent i la seva memòria prodigiosa que li permetia recordar una veu sentida molt de temps enrere o no oblidar dates o noms que als altres havíem deixat enrere al cap de poc de perdre'n la utilitat.

Us demanem un record de tots aquells de vosaltres que la vàreu conèixer pensant que si la sentim propera seguira viva en la nostra consciència.

La seva neta Èlia, les seves mares Nuria Rovira Balmanya i Maite Soler, i el seu company de tota la vida Antoni Rovira servem un record molt dolç del temps que va compartir amb nosaltres.

Antoni Rovira

Solucions dels entreteniments

LA FRASE: Segons com, la vida sembla el jazz: és millor quan improvises. George Gershwin.

Armstrong, Goodman, Ellington, Fitzgerald, Basie, Gillespie, Holiday, Davis, Coltrane, Hawkins, Young, Hampton, Parker, Vaughan, Miller.

SOLUCIONS SOPA DE LLETRES

1	P	L	A	C	A	D	E	L	O	L	I	V
2	L	L	A	C	R	O	D	O	N	A		
3	C	A	M	P	A	N	O	L	O	G	A	
4	L	M		A	R	E	G	A	R			
5	U	B	E	R	O	S	A		C	C	I	
6	B	O	C	N	I	R	P	S	A			
7	D	R	O	G	A	R						
8	E	D		I	D	I	C	I	G	E	R	
9	J	E	U	R	E		R	O	U			
10	A	S	S	E	S	O	R	A	R	I	A	
11	Z		I	L	A	M	A	N	I	E	N	
12	Z		O	L	O	G	A		T	U	R	C

SOLUCIONS MOTS ENCREUATS

2	4	8	7	9	6	1	3	5
5	7	9	2	3	1	8	6	4
1	6	3	5	4	8	1	2	7
6	9	4	8	1	2	7	5	3
3	1	5	6	7	4	9	8	2
7	8	2	9	5	3	6	4	1
4	5	6	1	2	9	3	7	8
8	2	7	3	6	5	4	1	9
9	3	4	5	6	7	8	2	1
6	2	5	7	8	9	1	3	4
3	1	6	3	5	4	8	2	7
5	7	9	2	3	1	8	6	4
1	6	3	5	4	8	1	2	7
2	4	8	7	9	6	1	3	5

SOLUCIONS SUDOKU

La gent que resta: com detectar i gestionar les relacions tòxiques

Tot dependrà de la nostra edat, professió, d'on vivim, el nostre caràcter, etc. però en general tots ens relacionem diàriament amb una quantitat considerable de persones.

I no amb tothom ens relacionem de la mateixa manera. Hi ha relacions d'amistat, de parella, professionals, de veïnat, etc. Hi ha relacions en les que tot flueix, que ens fan sentir bé, en les que ens podem expressar lliurement, que ens aporten benestar, i hi ha relacions en les que hi predomina una tibantor que no acabem d'entendre però que ens fa estar malament, relacions que ens desanimen, que ens posen de mal humor, relacions en les que no sabem ben bé perquè però hi sentim un cert vincle malgrat el desgast, relacions que ens fan sentir un buit, etc.

Aquest tipus de relacions podem dir que són les tòxiques.

O són les persones que són tòxiques?

I tot això d'on surt? Aquestes persones són així? O actuen així en aquell determinat context i amb determinades persones?

Es poden definir les persones tòxiques com aquelles que es comporten de tal manera que fan que l'entorn se senti intoxicat. En les relacions tòxiques una de les persones té comportaments inapropiats que fan que l'altra persona es senti en una situació d'indefensió o de vulnerabilitat psicològica.

Són persones que sempre critiquen, que manipulen, que no assumeixen la responsabilitat dels seus actes, que estan molt centrades en elles mateixes i no tenen en compte el punt de vista dels altres. Es senten totalment alienes al patiment dels altres.

Persones que es comuniquen de manera agressiva, que posen pals a les rodes, i fan que les coses no tirin endavant. Persones que et culpabilitzen i et desqualifiquen. Persones que et fan sentir ràbia, indefensió, inferioritat, culpabilitat...

Segurament les persones que es comporten d'aquesta manera tenen al darrere un tipus d'educació, unes mancances, alguna vivència, algun aspecte no resolt que fa que actuïn d'aquesta manera. Però això no justifica aquest tipus de comportament amb els altres. Cadascú ha de ser responsable dels seus actes, i per tant, adonar-se de quina és aquesta manera de relacionar-se i buscar-hi alternatives.

Quins símptomes hem de tenir presents per saber si estem en una relació tòxica?

- Si sentim angoixa, tristesa, ràbia, ens sentim deprimits quan estem o pensem amb determinada persona.
- Si sentim una certa alliberació quan no tenim aquesta persona al nostre costat.
- Quan malgrat tenir una relació (sigui del tipus que sigui) no trobem a faltar a la persona, quan no està present.
- Tenir la sensació de viure un atrapament emocional i de no saber com sortir ni com deixar la relació.

Un cop detectem que tenim al davant una persona amb aquestes característiques o que tenim amb aquella persona una relació tòxica, el que pot fer és:

- Primer posar-se a un mateix en **PRIMER LLOC**, moltes vegades, l'empatia és un ham en aquest tipus de relacions i el primer punt a tenir present és que cal **deixar l'empatia a una banda**.
- **Posar límits de forma sana** per tal de protegir-nos i marcar la nostra posició
- Marcar una distància o **allunyar-se'n** si és possible.
- Donar **valor a les nostres opinions** i posar límits davant la desvaloració de l'altre.
- No deixar de banda les **relacions amb els altres** (amics, família, companys de feina, etc.).
- **Cuidar-nos a nosaltres mateixos**, tenir el nostre propi espai.
- Evitar **hiperreaccionar** davant les ofenses i atacs de l'altre, cercar la contenció emocional per poder posar els límits de forma assertiva.
- Explicar a algú de confiança com ens sentim.

Per acabar, convé revisar quines són les nostres pròpies creences limitants i les pors que ens han pogut portar a trobar-nos en una relació tòxica, ja que si no aprofundim en aquesta qüestió, ens podem trobar que anem repetint dinàmiques d'aquest tipus amb altres persones que ens anem trobant.

Fotografia: **Jaume Mos**

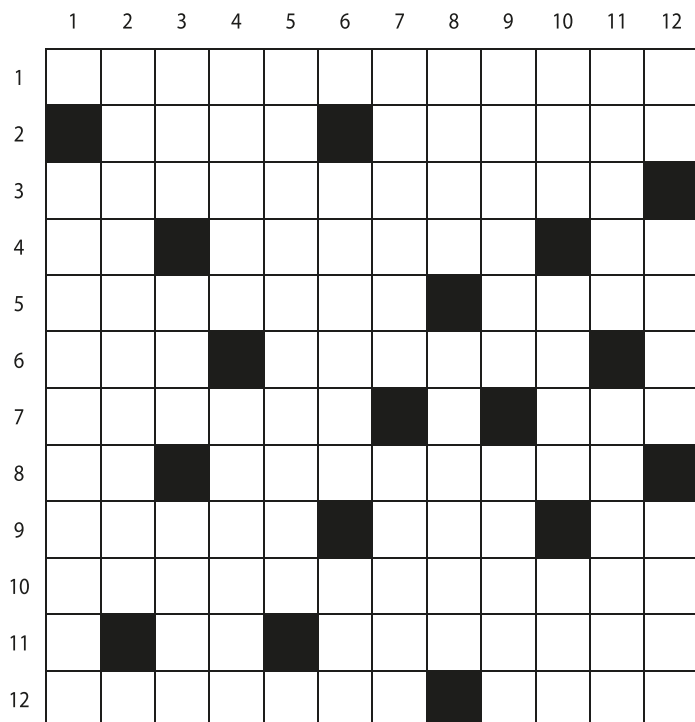

Fotografies: **Albert Mazo**

Joaquim Bayé

Fem poble tot entretenint-nos

Sopa de jazz

Trobeu-hi els cognoms de quinze intèrprets i compositors de jazz de l'època clàssica, tots figures admirades per en Ramon Garriga. Amb les lletres escadusseres podreu formar una frase i el nom de qui la va dir.

s	e	g	o	g	i	l	l	e	s	p	i	e
n	s	e	l	l	i	n	g	t	o	n	c	e
o	m	l	a	v	i	d	a	s	e	m	b	n
l	a	e	s	n	i	k	w	a	h	l	j	a
a	g	f	i	t	z	g	e	r	a	l	d	r
n	z	n	a	m	d	o	o	g	z	e	p	t
s	a	m	o	i	h	y	l	y	l	a	o	l
r	r	h	q	r	o	a	a	u	r	a	b	o
e	n	i	g	u	t	d	m	k	m	a	p	c
l	r	o	n	u	i	s	e	p	s	v	i	s
l	e	g	s	l	a	r	m	i	t	g	e	o
i	r	g	o	e	g	v	e	r	e	o	r	s
m	h	h	s	i	v	a	d	w	a	i	n	n

HORITZONTALS

1. En Ramon Garriga hi tenia la seva oficina (quatre paraules que acaben a l'horitzontal) 2. Ens recorda un Lluís famós. No té ni principi ni final. 3. N'hi ha que les senten tocar; ella les estudia. 4. Fan llum. La provoca al nas el constipat que ve de l'est. Les parts dures de la roca. 5. Fèrtil, ufanosa com una rosa. Matà a la manera antiga. 6. Té tirada per les cabres. Apuntalin les tomateres en contra del sentit comú. N'hi ha dues a la garriga. 7. Viatjar amb camell. Ignorada pel xinès. Poema narratiu medieval que compon el dalai. 8. L'Edward a casa seva. Apunyalar el Borbó per l'esquena (aclariment per al Suprem: és només una definició, no hi busqueu res més) 9. Hi enviem el gos. La rosada de la roureda. Erra bé. 10. Il·lustraria, aclariria. 11. És l'últim a maino- serà la primera. Nucli urbà de Sils. Feien més sabor a l'enciam 12. Maino- serà tancursi d'anomenar mascotes els animals. El seu cap sempre rep les garrotades.

VERTICALS

1. Aparcament. En Ramon i una colla d'amics el van fundar, enlluernats per la música americana (tres paraules). 2. Pedres que pavimenten. En català, no se sap fer amb el cul d'un got. 3. Un mal mal. Ho repeteix, ho repeteix, ho repeteix. La infusió fa una mica d'il·lusió. 4. Rapinyaire que alça el vol. Si tingués cap, faria un canvi radical. 5. Tocades amb suavitat. Oh, una altra! 6. A la punta del dit. Acoloreixen tot mirant l'arc acolorit. L'heli no pot evitar enlairar-se. 7. Distribuir, repartir. Cromàtic sense convulsions 8. No és estrany trobar-la en una cantada d'havaneres. Fa i desfà en el convent. 9. L'identifiquen pel nas. És normal que tingui parella. 10. Marcat de xilena. Diner gitano. Li fa gràcia el corrent. 11. Fa dur el cap començant pels peus. Tragina mercaderies amb una bèstia de càrrega. 12. No ve. Si surts amb un de trencat, pixes fora de test. L'únic moble de l'oficina d'en Ramon.

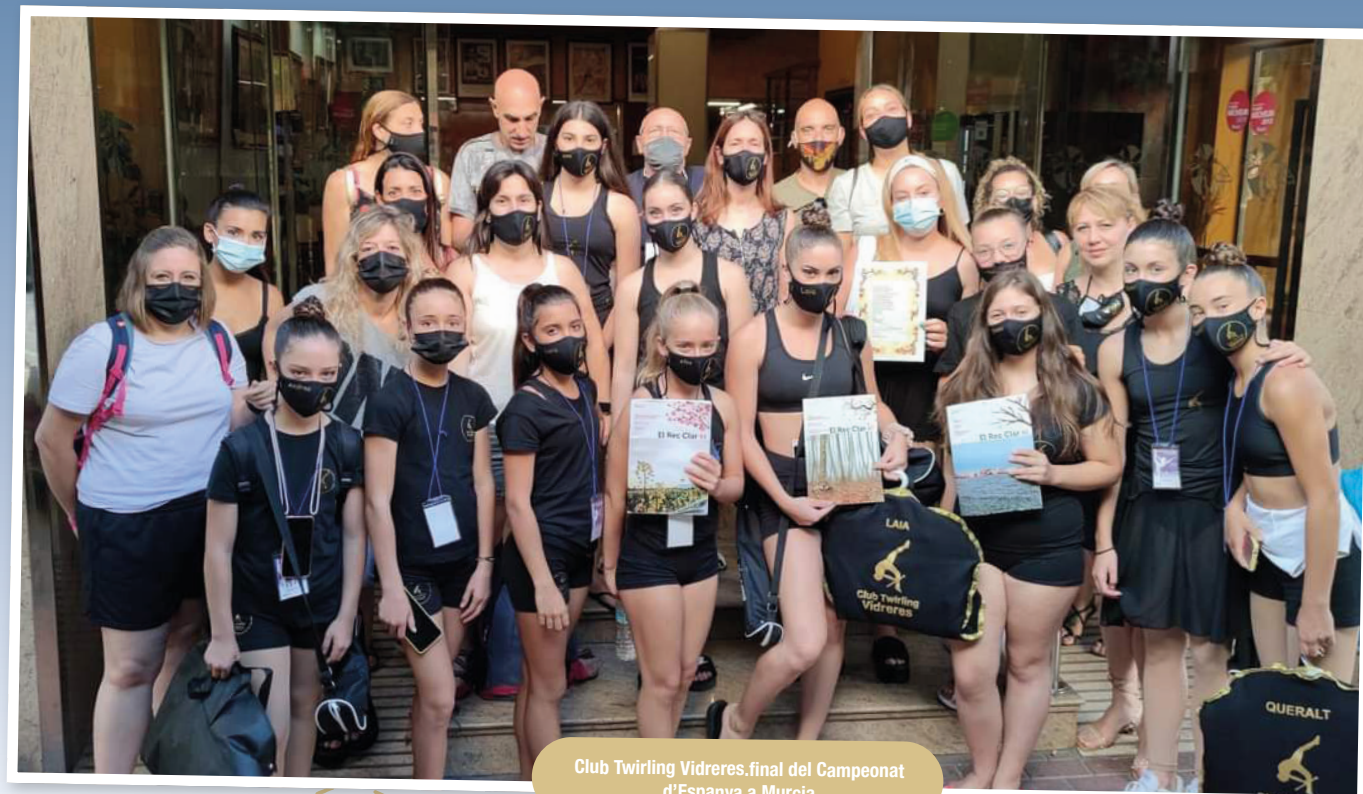
	4	8			6		3	
	7	9	2			8	6	
				4	8	2		7
6						7		3
3		5	6		4		8	
	8			5				
	5						7	
	2		3		5			
9	3							6

El Rec Clar pel món

Edu, Kike i Pablo a Tijuana

Club Twirling Vidreres. final del Campionat
d'Espanya a Murcia

Descarrega't aquí la versió interactiva del
Rec Clar! Amb continguts extres i més info!

Fotografia contraportada: Jaume Mos Vidreres

